

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]
PSALMII

Psalmul 67

Către mai marele cântăreților – De cântat
pe instrumente cu corzi – Un psalm
– O cântare

4 *Se bucură neamurile și se înveselesc;*
căci Tu judeci popoarele cu nepărtinire și
povățuiești neamurile pe pământ. –
(Oprire)

5 *Te laudă popoarele, Dumnezeule,*
toate popoarele Te laudă.

6 *Pământul își dă roadele ; Dumnezeule,*
Dumnezeul nostru, ne binecuvântă,
7 *Dumnezeu ne binecuvântă,*

și toate marginile pământului se tem de El.

Psalmul 68

Către mai marele cântăreților – Un psalm
al lui David – O cântare

1 *Dumnezeu Se scoală, vrăjmașii Lui se*
risipesc, și potrivnicii Lui
fug dinaintea feței Lui.

2 *Cum se risipește fumul, așa-i risipești*
Tu;

cum se topește ceara la foc,
asa pier cei răi dinaintea lui Dumnezeu.

3 *Dar cei neprihăniți se bucură, saltă de*
bucurie înaintea lui Dumnezeu
și nu mai pot de veselie.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

4 *Cântați lui Dumnezeu, lăudați*
Numele Lui ! Faceți drum Celui ce
înaintează prin câmpii.

Domnul este Numele Lui :
bucurați-vă înaintea Lui !

5 ***El este tatăl orfanilor, apărătorul***
văduvelor, El, Dumnezeu,
care locuiește în Locașul Lui cel Sfânt.

6 ***Dumnezeu dă o familie celor părăsiți,***
El izbăvește pe prinșii de război și-i face
fericiți ; numai cei răzvrățiți
locuiesc în locuri uscate.

7 ***Dumnezeule, când ai ieșit Tu în fruntea***
poporului și când mergeai în pustiu –
(Oprire)

8 ***s-a cutremurat pământul, s-au topit***
cerurile dinaintea lui Dumnezeu,
s-a zguduit Sinai dinaintea lui Dumnezeu,
Dumnezeul lui Israel.

9 ***Ai dat o ploaie binefăcătoare,***
Dumnezeule, și ai întărit moștenirea Ta
sleită de puteri.

10 ***Poporul Tău și-a așezat locuința în țara***
pe care, prin bunătatea Ta, Dumnezeule, o
pregătiseși pentru cei nenorociți.

11 ***Un cuvânt spune Domnul, și femeile***
aducătoare de vești bune sunt o mare
oștire : –

12 ***împărații oștirilor fug, fug,***
și cea care rămâne acasă împarte prada ...
[Continuare în numărul viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !
I SAMUEL 25 : 6

Foaia Creștinului

- Editorial
 - George Whitefield
 - O lecție: John D. Rockefeller
 - Rubrica copiilor
 - Cum pot fi mântuit ?
 - Citirea Bibliei. Psalmii
- „Ferice de cel ce îngrijește de cel sărac !
Căci în ziua nenorocirii Domnul îl
izbăvește ... Domnul îl sprijină, când este
pe patul de suferință : îi ușurezi durerile
în toate bolile lui”. [PSALMUL 41 : 1, 3]

Editorial. Poduri prăbușite (II)

O mie de socoteli și planuri umplu capetele și inimile oamenilor. „Ce vrei să deveniți?” „Vreau să preiau ferma tatălui meu.” „Vreau să mă stabilesc independent, ca negustor.” „Sper să găsesc un post bun de comis-voiajor.” Și apoi ? „Apoi vreau să-mi câștig o avere bună.” Și apoi ? „Apoi vreau să mă căsătoresc cu o femeie bogată.” Și apoi ? „Apoi vreau să-mi sporesc averea și să-mi savurez viața.”

Și apoi ? Da, apoi ? Cât de departe ajunge *podul* tău ? Dumnezeu așează pentru noi toți, experiențele vieții zilnice lângă cuvântul lui serios. Noi vedem ici și acolo cum se prăbușesc *podurile* planurilor omenești.

Aici un bogat sărăcește, acolo moartea sparge în bucăți fericirea mult dorită a unui fiu plin de speranțe. Aici un general sărbătorit era pe calea sigură spre cele mai înalte posturi de onoare – deodată s-a îmbolnăvit și a murit. S-a terminat cu el.

Când în munții uriași și în ținuturile roditoare ale Sileziei a coborât îngrozitoarea rupere de nori din noaptea de 29 pe 30 iulie a acestui an [Nota red. 1898], dimineața, miilor de oameni li se răpise tot ceea ce cu o seară înainte consideraseră cu bucurie că este al lor. Recoltă, case, grădini, vite au fost distruse, toate socotelile care păreau așa de sigure, erau prăbușite. Dumnezeu vorbise !

Dragă prietene, ce fel de planuri ai pentru viața ta ? Cu siguranță vrei să faci ceva solid. Un bărbat adevărat își propune în viață un țel așa cum trebuie. Dar să n-o faci așa ca acel om, care nu era bogat față de Dumnezeu !

Ia-ți planul pentru *podul* tău din Cuvântul lui Dumnezeu, sprijină-l pe stâlpul care nu se clatină niciodată al credințioșiei și atotputerniciei lui Dumnezeu, construiește *podul* din harul și îndurarea lui Dumnezeu.

Un asemenea *pod* nu se prăbușește niciodată ! Cine zidește așa, este bogat față de Dumnezeu. Dar planul îl spune Dumnezeu :

„Încredințea-ți soarta în mâna Domnului, încrede-te în El și El va lucra.”
(Psalmul 37 : 5)

[Continuare de pe pag. 1]

Și acestor copii ai Săi Dumnezeu le construiește un *pod* peste fiecare prăpastie, peste fiecare greutate a acestei vieți.

El le poruncește : „*Aruncați asupra Lui toată îngrijorarea voastră, pentru că El îngrijește de voi !*” ...

Dar drumul tuturor oamenilor duce prin valurile morții pe țărml veșniciei.

Dacă îl întrebi pe omul cu atitudine pământească, pe cel care și-a umplut viața cu planurile și speranțele pământului : oare ce va fi atunci ?

Dragă prietene, și pentru tine a fost construit acest *pod* în moartea și în învierea lui Isus Hristos, spre profunda fericire veșnică, nesfârșită.

Acest *pod*, pe care și tu poți să vii mângâiat la Dumnezeu, este admirabil și vrednic de închinare, construit minunat și veșnic sigur.

Hristos Însuși este *podul* nostru, Mijlocitorul nostru. **El este „Calea cea nouă și vie” spre Dumnezeu.**

Dar El este și singura cale, de aceea spune Isus : „*Eu sunt calea !*” –

Cine refuză mântuirea Lui, pierde ; cine respinge această cale, greșește, merge la pierzare, pentru el veșnic nu mai este nici un pod, nici o cale spre Dumnezeu. Dragă prietene.

Renunță la multele evaluări și planuri ale inimii tale, încetează construcția podului, lasă-l în seama Domnului, lasă harul și îndurarea lui Dumnezeu să-ți construiască toate *podurile* ; și înainte de toate străduiește-te să găsești singurul *pod* sigur spre veșnicie în **Isus, Mântuitorul păcătoșilor.**

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: Anul III - Georg von Viebahn, BERLIN, 1898 Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate, Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri (I) [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15

GEORGE WHITEFIELD

După ce s-a predat cu totul Domnului, viața i-a devenit cu totul schimbată. De acum își dădea bine seama de deosebirea între starea celui mântuit și a celui nemântuit. El spunea ascultătorilor săi : „*Cei mai mulți dintre voi dacă și-ar examina inima, ar trebui să mărturisească adevărul că Dumnezeu niciodată nu le-a grăit „Pace vouă”. Voi sunteți copii ai diavolului, dacă Cristos nu este în voi, dacă Dumnezeu încă nu v-a grăit pace.*

Sărmane suflet ! În ce stare de blestem te afli ! Nu aș vrea să fiu în locul tău nici pentru zece mii de lumii”.

După pocăință a căutat să trăiască o viață de sfințenie în toate privințele. Nu se putea împăca cu acei creștini care trăiau ca și lumea. El cerea o despărțire totală de orice păcat. Spunea că acum Isus e rănit în casa prietenilor săi. Era îndurerat când se gândea că El suferă mai mult din cauza prietenilor decât din cauza dușmanilor.

El consideră acum că cel mai mare blestem pe un popor sau o națiune este să aibă conducători religioși, nenăscuți din nou, orbi, firești, reci. La vârsta de 21 ani, pe data de 20 iunie 1736, a fost ordonat ca diacon de Dr. Benson, episcopul de Gloucester. Episcopul avea ca regulă să nu ordoneze pe nimeni înainte de a împlini 23 ani, dar pentru Whitefield, fiindcă au cerut mulți care l-au ascultat predicând să-l ordoneze, el a fost gata să facă aceasta. După ordinare s-a dus din nou la Oxford să-și termine studiile.

Pentru duminica, primise o invitație de la un prieten ca să-l înlocuiască timp de două luni într-o parte cam obscură a Londrei. El a acceptat invitația, dar când s-a dus și l-au văzut așa tinerel ...

[Continuarea în numărul viitor]

BOLI EVITABILE

23. O lecție : John D. Rockefeller

Îmi amintesc de acel miros penetrant și neplăcut ce era într-o seară în sala de așteptare a cabinetului meu.

Acesta emana de la scutecele care nu au fost spălate bine și totuși folosite la un copilăș în vârstă de circa două luni.

Mama copilului în vârstă de circa 30 de ani a avut nouă nașteri și șapte din copii sunt în viață. Era murdară, gârbovită și săracă. În mână ținea câteva zdrențe pe care le folosea ca scutece.

Mă simt rușinat să mărturisesc adevărul că dacă nu aveam mila lui Dumnezeu în inimă, după consultație i-aș fi cerut ca în viitor să caute în altă parte asistență medicală.

Gândul de a încerca să refuz a îngriji această familie, mă chinuia cumplit. De ce să mă mai încurc cu ei și altădată ?

Dar am făcut-o și altădată ! Cum puteam face altfel când îmi reamintii că Isus a părăsit gloria cerului și a venit pe pământ pentru că eu însumi aveam nevoie de un ajutor serios atât fizic cât și spiritual ?

El a venit chiar dacă duhoarea păcatelor mele era mult mai revoltătoare pentru simțurile Lui.

Prețul pe care El l-a plătit pentru a mă ajuta, nu poate fi măsurat niciodată.

Da, psihiatria îmi arată că a mă gândi altruist și la nevoile altor oameni este de cea mai mare importanță, dar numai Cristos poate să-mi asigure și puterea necesară :

„*Căci oricine vrea să-și scape viața, o va pierde ; dar oricine își va pierde viața pentru Mine [din cauza Numelui Meu], o va câștiga”.* (Matei 16 : 25) „*... din cauza Numelui Meu ...*”, aici este puterea și imboldul care poate să ne salveze de egocentrismul nostru.

RUBRICA COPIILOR

Soția unui primar din Londra a dat de știre că va da un premiu copilului care va crește cea mai frumoasă plantă în ghiveci. Într-o zi a venit la ea o fetiță care i-a arătat o plantă de cameră foarte frumoasă.

„Copilă dragă, unde locuiești ?” a întrebat doamna pe fetiță. Spre mirarea ei, copila a spus numele uneia din cele mai sărace străzi din Londra.

„Vrei să-mi spui cum ai făcut de ai crescut o floare atât de frumoasă ?”

„Da, doamnă. Fereastra noastră e luminată de soare dimineața și eu am așezat ghiveciul în așa fel încât razele soarelui să cadă drept pe el. Către prânz, am dus ghiveciul la o femeie bună care locuiește în aceeași casă cu noi, dar sus la etaj, așa că ghiveciul stătea în soarele de la prânz. După masă mă duc de obicei la o fetiță bolnavă și săracă și am luat ghiveciul cu mine căci odaia ei are fața spre apus; iar spre seară am urcat până la mansarda de la podul casa ei unde locuim, căci acolo locuiește un bătrân. El mi-a îngăduit să mă urc pe pervazul ferestrei și să-mi așez floarea pe acoperiș, ca să aibă parte de soare și când soarele apune.”

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]